

Перелік використаних джерел:

1. Розпорядження КМУ від 17 січня 2018 р. №67-р «Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-%D1%80>
2. «Цифрова адженда України – 2020 («Цифровий порядок денний – 2020)». ГС «ХАЙ-ТЕК ОФІС УКРАЇНА», 2016. URL: <https://strategy.uifuture.org/kraina-z-rozvinutoyu-cifrovoyu-ekonomikoyu.html>

УДК 334

Маркович Ірина

кандидат економічних наук, доцент
доцент кафедри економіки та фінансів

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
м.Тернопіль, Україна

Iryna Markovych

PhD (Economics), Docent

Associate Professor of Economics and Finance Department

Ternopil Ivan Puluje National Technical University

Ternopil, Ukraine

ЗАКОНОДАВЧІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ ПУБЛІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ

LEGISLATIVE BASIS FOR PUBLIC INFORMATION FORMATION AND USE

Інформація, яка формується у вигляді баз «великих» даних, підлягає обробці та використанні набуває все більшого значення як в державному управлінні, так і в підвищенні рівня ефективності функціонування бізнес-структур.

Згідно Закону України «Про доступ до публічної інформації» [1], публічна інформація – це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом. Публічна інформація є відкритою, крім випадків, встановлених законом.

У квітні 2015 року Закон України «Про доступ до публічної інформації» [1] був доповнений статтею 101, що містить поняття «публічна інформація у формі відкритих даних». «Публічна інформація у формі відкритих даних – це публічна інформація у форматі, що дозволяє її автоматизовану обробку електронними засобами, вільний та безоплатний доступ до неї, а також її подальше використання. Розпорядники інформації зобов'язані надавати публічну інформацію у формі відкритих даних на запит, оприлюднювати і регулярно оновлювати її на єдиному державному вебпорталі відкритих даних та на своїх веб-сайтах».

Основними джерелами публічної інформації є наступні:

- реєстри, які формуються на надаються користувачам державними структурами;
- реєстри, які формуються бізнес-структурами, приватними особами;
- інформаційно-аналітичні ресурси;
- інші.

Із використанням публічної інформації в роботі можна досягти високого рівня статистичної та аналітичної достовірності, що поєднується із мінімізацією витрат на збір базису досліджень. Важливим залишається питання повноти, адекватності та правдивості тієї інформації, яка все частіше з'являється у відкритому доступі.

Перелік використаних джерел:

1. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13.01.2011 р. No 2939-VI. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2939-17>

УДК 330.341.1

Мизак Зоряна

студентка групи ПФс-31

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

м. Тернопіль, Україна

Науковий керівник: Дячун Ольга

кандидат економічних наук, доцент

доцент кафедри економіки та фінансів

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

м. Тернопіль, Україна

Zoriana Myzak

student of the group PFs-31

Ternopil Ivan Puluj National Technical University

Ternopil, Ukraine

Scientific supervisor: Olga Diachun

PhD (Economics), Docent

Associate Professor Department of Economics and Finance

Ternopil Ivan Puluj National Technical University

Ternopil, Ukraine

ВИЩА ОСВІТА В УКРАЇНІ: ПЕРСПЕКТИВИ І НЕДОЛІКИ HIGHER EDUCATION IN UKRAINE: PROSPECTS AND DISADVANTAGES

Сучасне суспільство і державу важко уявити без належної уваги до освіти та науки, які є вагомим рушієм суспільного прогресу та економічних, соціальних і правових зрушень. Основними чинниками, що впливають на рівень та якість життя громадян є освіта та наука. Тому багато держав світу рухаються шляхом удосконалення та розвитку вище зазначених чинників, у тому числі вищої освіти.

Із розвитком вищої освіти тісно пов'язаний стан молодіжної політики у державі, у тому числі доступ молоді до вищої освіти. Ефективна молодіжна політика у державі, у тому числі доступ молоді до вищої освіти. Ефективна молодіжна політика, на наше переконання, це: високий рівень життя у державі; доступ молоді до середньої та вищої освіти, охорони здоров'я, ринку праці та інших сфер життя; розвиток фізичної культури та спорту; доступ молоді до організації бізнесу.

З проголошенням незалежності Українською державою було закладено початок розбудови національної вищої освіти. Увага молодій державі до освіти мала цілком закономірний характер як до складової освіченості населення, можливих потенційних реформ. Доречно зазначити, що за радянської доби на теренах України було організовано провідні освітні та наукові центри. Вони стали флагманами розвитку освіти та науки. Також протягом періоду незалежності відроджуються та розвиваються старі освітні та наукові центри. Однак, незважаючи на те, що протягом усього періоду незалежності в Україні активно формувались та розвивались ЗВО, вони не стали продуктивним рушієм економічних, соціальних та правових реформ. Головним чином це пов'язано з тим, що держава не стимулювала розвиток якісних, інноваційних, дослідницьких освітніх центрів, не долучала їх до очевидних та закономірних реформацій. Це ж стосується результатів дисертаційних, монографічних досліджень, які сьогодні не затребувані для реформ, водночас наука продовжує бути у «немилості» у суспільства і держави. ЗВО розвивалися та